

[Kampmann.]

langt bedre beskæftigelse og et mindre valutaforbrug, hvor vi sætser stærkere på kul, hvor vi sætser stærkere på de vedvarende energikilder, som også giver en bedre beskæftigelse og et mindre valutaforbrug, hvor vi indstiller os på en lidt mere realistisk vækst end den, der er angivet her, og derfor ikke får det behov for kernekraft, som ligger. Der er derefter efter min mening ikke i dag grundlag for at træffe en beslutning om kernekraft.

Lennart Larson (V):

Når jeg tager ordet, er det ikke, fordi jeg er uenig med venstres energipolitiske ordfører, men fordi jeg gerne vil komme med nogle bemærkninger til den redegørelse, som ministeren har givet.

Jeg vil gerne have lov at sige tak for denne redegørelse og sige, at jeg er enig i hovedsigtet, jeg er enig i spørgsmålet om forsyningsikkerheden, jeg er enig i, at spørgsmålet om kernekraft er det, vi skal tage stilling til i dag, jeg er enig i en større udnyttelse af kul, jeg er enig i spørgsmålet om naturgas og en større uafhængighed af olie. Med hensyn til besparelser er jeg meget stærkt enig i spørgsmålet om større nyttevirkning, f. eks. igennem fjernvarme, kraftvarme, og i et mindre forbrug ved isolering. Det vil give Danmark en bedre energibalance, hvor vi jo alle ved i dag, at vi smider halvdelen af vores energi væk, og det vil gøre os mere uafhængige. Danmark skal som et af de sidste lande, eller måske det sidste, i Europa finde sin vej.

Der er i redegørelsen nogle løse ender endnu, som jeg egentlig gerne ville have lov til at kommentere nærmere. En af ordførerne, hr. Kjærulff-Schmidt, var inde på en række synspunkter, som jeg synes jeg først og fremmest må tage fat på. De kendetegner for så vidt en del af den debat, der er foregået omkring energien, de følelser og de fejl-agtigheder, der kommer frem, og de påstande, der bliver slynget ud fra politisk side, og derfor er det altid rart med lidt konkret viden. Og skulle hr. Kjærulff-Schmidt ikke tro på det, jeg siger nu, så vil jeg have ca. 90.000 vidner bag mig, og hr. Kjærulff-Schmidt skal være velkommen til at komme til den by, jeg lever i.

Hr. Kjærulff-Schmidt sagde, at det ville

give en kolossalt stor sårbarhed, hvis man gik over til f. eks. kraftvarme. Det er en detalje i løsningen af hele vores energipolitik, men det var en af de ting, der blev angræbet. Hr. Kjærulff-Schmidt sagde, at det ville blive alt for dyrt med for store investeringer, og at der ikke ville være nogen besparelser i det. Det ville altså være tåbeligt — måske ikke tåbeligt, men det var noget, der var opfundet ved skrivebordsteorier i handelsministeriet. Jeg ved ikke, hvilke skriveborde hr. Kjærulff-Schmidt har skrevet på, men i hvert fald vil jeg gerne sige til hr. Kjærulff-Schmidt, at de påstande er fuldkommen urigtige.

Jeg vil gerne vedrørende sandheden om f. eks. kraftvarmeværker, som er konkrete, give den oplysning, at man i Odense by i afvigte år, fra 1975 til 1976, har sparet 110.000 t olie, som ved den billigste oliepris har givet Danmark en valutabesparelse på 49,5 mill. kr. og ved gasolie og naturgas ville give Danmark en besparelse i valuta på 88 mill. kr., og det for meget mindre investeringer end det, man årligt sparer i energi. Det, det her drejer sig om, og det, energipolitikken drejer sig om globalt, men også for os, er at bruge mindst muligt af de ressourcer, vi har til rådighed, og det gør vi ved at spare.

Dermed bliver jeg også uenig med hr. Kampmann i hans vurdering af de beregninger, som handelsministeren har foretaget, fordi her skal nypolitisk tænkning til. Jeg vil gerne sige til hr. Kampmann, at i spørgsmålet om investeringerne drejer det sig om inflationstabet på en investeret størrelse og rentetabet, og derfor er jeg enig med handelsministeren i hans beregninger.

Jeg vil gerne sige, at vi trænger til at få en varmeplan. Jeg vil gerne henstille til handelsministeren, når vi taler om dette — og jeg skal skynde mig at gå ned fra talerstolen — at den gasundersøgelse, der er i gang, må blive en fuldbyrdelse af den varmeplan, vi trænger til, en nærmere redegørelse for at tage en beslutning for at kunne få forment Danmarks fremtidige energipolitik.

Hilmar Baunsgaard (RV):

Der er to af de i øvrigt mange problemer, der knytter sig til planlægningen af vores energipolitik, som jeg gerne vil knytte et